

Bellaterra 22 setembre del 1962

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill:

Pensant-ho bé, em decideixo a escriure't avui sense esperar a fer-ho demà. M'has dit que regularment rebs els divendres les cartes que escric els diumenges, i el proper divendres us trobareu amb prous tràngols preparant l'abandó del pis i l'anada a Veracruz. Per altra banda la nova que puc donar-te farà que realitzeu el viatge sense el rau-rau de sapiguer quin serà el vostre estatge a Barcelona. Ja teniu pis!

Ahir, amb la mare, anàrem a San Cugat per tal de mirar de resoldre l'afer, i obtinguèrem del procurador de la casa la prioritat per a llogar-lo. Es tracta d'un pis, mes aviat petit, però net, alegre, ben plaçat i, al dir dels entesos, de lloguer econòmic: 1500 pessetes mensuals. El principal defecte és que és petit. Consta d'un dormitori grandet, cabac pel parament d'una cambra de matrimoni; justet, però suficient. Dues cambres petites: la destinada a en Raimon, serà suficient, però la de les nenes quedarà una mica justeta. El menjador està bé: llar de foc, dues obertures per banda i tres finestres frontals. Ademès dels mobles propis d'un menjador, potser hi quedara espai per a intal·lar una taula de treball. Nos ho hem de mirar amb més detenció. Un rebedor estretet, però, amb un finestral que mira al camp. Un lavabo amb dutxa molt bonic i una cuina alegre. Al terrat un departament individual amb safareix, i espai per a malendrecos. A cin minuts, menys que mes, de l'estació i tocant al centre urbà i no massa lluny del mercat. La mare sol comprar-hi i m'informa que es dels millors assortits. No en les viandes corrents en un poble com són l'aviram, la carn, el conill i les fruites i verdures, sinó en el peix, que hi porten directament de Badalona fresc que chamora. Gairebé cada quinze minuts surt un tren a Barcelona i fa el recorregut en mitja hora. De Bellaterra està a set minuts de tren.

Hem pagat 3000 pessetes en concepte de dipòsit i el primer d'octubre en lliurar-nos les claus, pagarem el mes. Els diners ens els ha deixat en Manuel. Ara la preocupació és amoblar-lo. Comptem amb el menjador de la Montserrat, amb un llit nostre de matrimoni i amb dues "Camas turcas". Falta bastant, i atuellis de cuina i instal·lació de llànties. Tenim per endavant tot el mes d'octubre per anar fent i amb l'ajut econòmic d'en Manuel. Mirarem de què no us manqui res de l'indispensable. Després vosaltres ja us ho anireu arrançant al vostre gust. Tindrem en compte, per altra banda, de què es tracta d'un alogentament provisional. Amb temps i quan ja t'hagis encarrilat, podeu trobar quelcom mes avinent, a Barcelona. La cosa que em preocupa es trobar solució pel teu "taller" i, dedueixo, laboratori. Ara que ja sé que no es pot instal·lar al pis llogat, en parlaré amb el senyor Arnau.

I prou. Amb aquesta carta m'acomio de Mèxic, tant intimament lligat a la vostra vida i en els nostres pensaments. Em semblarà que no pugui ser no escriure't els diumenges, però quina alegria de poder abraçar-vos de de bo i parlar-te de viva veu! Quin ~~xxxxxx~~ mes més llarg serà l'octubre! El tràfec que ens donarem la mare i jo ens ajudarà a passar-lo. No olvidis, tampoc, que l'enllaç matrimonial d'en Joan previst per la primavera, no ens doni capteniments i feina.

Fins aviat, doncs! Adeu per sempre a Mèxic, i el nostre emocionat agraïment per les bones hores que hi gaudí viscut.

Una abraçada ben fofra.